

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/111/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122201929
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2122201929.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudcov: JUDr. Janka Benkovičová a Mgr. Matúš Staríček, vo veci starostlivosti o maloleté deti: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, 2/ C. B., nar. XX.XX.XXXX, obe deti zastúpené procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, so sídlom Jána Bottu 4, Trnava, deti rodičov: matka D. E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. F. XXXX/X, C., zastúpená advokátkou: JUDr. Michaela Kajabová, so sídlom Budovateľská 2, Bratislava, a otec D. B. B., B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, C., zastúpený: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, IČO: 36 865 281, o návrhu otca na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností - zmena rozsudku v časti poberania daňového bonusu a prídavku na deti na maloletú A., zmena miesta preberania a odovzdávania maloletej A., určenie výživného na maloletú A., zvýšenie výživného na maloletého C., o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 40P/21/2022 - 164 zo dňa 17.08.2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti výroku I. ohľadne počiatku priznania daňového bonusu, vo výroku III. a v závislých výrokoch IV. a V. **z r u š u j e** a v tejto časti sa **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trnava, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým rozsudkom výrokom I. rozhodol, že otec bude oprávneným poberateľom daňového bonusu k maloletej A. odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. určil, že miestom preberania a odovzdávania maloletej A. v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v pondelok každého týždňa v roku o 18:00 hod bude bydlisko toho rodiča, ktorému osobná starostlivosť končí. Výrokom III. vo zvyšku návrh otca zamietol. Výrokom IV. rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania a výrokom V. zmenil rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/17/2020 - 1043 zo dňa 08.12.2020 v dotknutej časti v spojení s rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 31P/30/2018 - 804 zo dňa 21.11.2019 a rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 39P/47/2021 - 119 zo dňa 12.11.2021 v dotknutej časti.

Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 62 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine (ďalej len „ZoR“) a vecne uviedol, že nakoľko sa otec domáhal viacerých zmien úprav, súd vykonal dokazovanie k jednotlivým návrhom otca a zo zisteného stavu dospel k právnenému záveru, že návrh otca je čiastočne dôvodný a je potrebné či vhodné mu vyhovieť a čiastočne je jeho návrh nedôvodný a preto je potrebné ho zamietnuť. V časti návrhu zmeny úpravy poberania daňového bonusu a štátnej sociálnej dávky - prídavku na deti k maloletej A. a v časti navrhovanej zmeny preberania a odovzdávania maloletej A. o 18tej hodine a v mieste bydliska rodiča dospel súd k záveru, že návrh je v prevažnej miere dôvodný, a je potrebné a vhodné zmeniť doterajšiu úpravu. Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 31P/30/2018 - 804 zo dňa 21.11.2019 bola maloletá A. zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s určením intervalu výkonu osobnej starostlivosti každého z rodičov v pondelok každého týždňa v roku o 14.30 hod s určením miesta preberania a odovzdávania

maloletého dieťaťa v predškolskom zariadení, neskôr školskom zariadení a v čase sviatkov v mieste bydliska rodiča, ktorému končí osobná starostlivosť. V tejto časti určenej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej A. na základe odvolaní oboch rodičov nedošlo k zmene a Krajský súd v Trnave rozsudkom sp. zn. 11CoP/17/2020 zo dňa 08.12.2020 rozhodol o výkone osobnej starostlivosti k maloletej A. totožne. Rodičia následne v konaní sp. zn. 39P/47/2021 uzavreli dňa 12.11.2021 dohodu, čím zmenili vyššie uvedené rozsudky a dohodli sa, že maloletá A. zostáva naďalej v striedavej osobnej starostlivosti v týždňových intervaloch s ukončovaním osobnej starostlivosti rodičov v pondelok, avšak k preberaniu a odovzdávaniu maloletého dieťaťa bude dochádzať v pondelok každého týždňa v roku nie o 14.30 hod, ale o (od) 16tej hodine. Napriek tomu, že od poslednej úpravy ku dňu rozhodovania súdu v tomto konaní uplynulo len deväť mesiacov, avšak s prihliadnutím na skutočnosť, že maloletá A. nastupuje od 05.09.2022 do 1. ročníka základnej školy, t. j. do školského zariadenia, kde si bude plniť povinnú školskú dochádzku a bude potrebné v pondelky pri odovzdávaní maloletého dieťaťa potrebné zohľadňovať aj odovzdávanie školských potrieb na celý týždeň, súd rozhodol, že vyhovie návrhu otca a zmení doterajšiu úpravu miesta a času odovzdávania maloletého dieťaťa z školského zariadenia o 14:30 hod na miesto bydliska rodiča, ktorému výkon osobnej starostlivosti končí o 18:00 hod. Konflikt rodičov nastal v praktickej stránke, kto by druhú sadu učebníc zabezpečil, keďže niektoré školy nemajú materiálnu možnosť zabezpečiť jednému dieťaťu dve sady učebníc. Súd preto autoritatívne rozhodol o zmene úpravy a upozornil rodičov na pojednávaní, že pokiaľ sa nevedia a/alebo nechcú dohodnúť ani v takýchto praktických okolnostiach, ktoré sa javia ako zanedbateľné, striedavá osobná starostlivosť k maloletej A., napriek citovej väzbe, ktorú k nej obaja prechovávajú, pre nich a ani pre maloletú A. nie je vhodná. Prvý ročník základnej školy je náročný aj pre rodičov, ktorí spolupracujú v rodinnej bunke, denne si nastavujú a zosúladujú priority a spôsobom plnenia pracovných a rodičovských povinností. Pre oboch rodičov bude nadchádzajúce obdobie mimoriadne náročné, no pre maloletú A. bude nadchádzajúce obdobie a spôsob, akým ho zvládne, kľúčnym pre jej životné uplatnenie sa. Skutočnosť, že rodičia napriek vzájomne narušenému rešpektovaniu dôstojnosti druhého rodiča (konfliktná a konfrontačná komunikácia) a nízkej úrovni porozumenia druhému rodičovi realizujú už tri roky striedavú osobnú starostlivosť k maloletej A., keď rodina je pre oboch na prvom mieste, nemusí postačiť na pokojné a vyrovnané zvládnutie nárokov školského učebného programu a vyrovnaného vývinu maloletej A. v nasledujúcich mesiacoch. Súd preto zmenil úpravu tak ako ju poňal do výroku II. v tomto konaní tak, aby návrh na zmenu doterajšej úpravy nebol predmetom nového konania iniciovaného pár mesiacov po právoplatnom skončení tohto konania.

V časti návrhu otca na zmenu úpravy oprávnenia poberať daňový bonus na maloletú A. a štátnu sociálnu dávku - prídavok na dieťa s účinnosťou späťne od 01.01.2022 mal súd po oboznámení sa s pripojenými spisovými materiálmi preukázané, že v konaní sp. zn. 39P/47/2021 nedošlo dohodou rodičov alebo autoritatívnym rozhodnutím súdu k zásahu do poslednej úpravy, ktorá vo vzťahu k maloletej A. bola určená/zmenená rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoP/17/2020 (výrokom IV.) Súd dospel k záveru, že pre spravodlivé usporiadanie vzťahu medzi rodičmi - tak ako to rodičia (zo strany matky vypracovaný návrh dohody) spísali nakoniec však do neuzavretej/nepodpísanej dohody, keď došlo k upusteniu od „snahy o korektné riešenie situácie“ (citácia z článku 2.6 návrhu dohody, na č. I. rub 74 súdneho spisu) - je vhodné rozdeliť oprávnenie poberania daňového bonusu a prídavku na maloletú A. medzi oboch rodičov. Je nepochybné, že konanie sp. zn. 40P/21/2022 je konaním o zmene úprav práv a povinností rodičov k maloletej A. a maloletému C.. Návrh na začatie konania resp. rozšírenie predmetu konania aj o zmenu úpravy poberania daňového bonusu a prídavku na deti k maloletej C. nebol podaný a súd o ňom preto nerozhodoval, keďže otec v návrhu na začatie konania uviedol, že poberateľom rodinných prídavkov a daňového bonusu za maloletú C. je matka a matka toto tvrdenie otca nesporeovala. Taktiež bolo nesporným, že vo vzťahu k maloletému C., ktorý je v osobnej starostlivosti otca, obe tieto finančné zvýhodnenia rodiča maloletého dieťa, poberá otec, tak ako to bolo určené rozsudkom odvolacieho súdu sp. zn. 11CoP/17/2020. Súd po oboznámení sa s návrhom neuzavretej dohody, najmä článkov 4.2 a 4.3 dospel k záveru, že samotná matka navrhla pre spravodlivé usporiadanie pomerov, že bude poberateľkou rodinných prídavkov na maloletú A. a otec bude poberateľom daňového bonusu na maloletú A.. Vzhľadom na zákonodarnou mocou prijatú zmenu právnej úpravy k týmto dvom finančným zvýhodneniam rodičov maloletých detí s účinnosťou od 01.07.2022 dospel súd k záveru, že u maloletej A. oprávneným poberateľom prídavku na dieťa bude matka a oprávneným poberateľom daňového bonusu bude otec a to odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Výška prídavku na dieťa zohľadňujúc vek maloletej A. predstavuje ku dňu rozhodnutia súdu 30 eur mesačne s tým, že od 01.01.2023 má suma vzrásť na 40 eur mesačne. Maximálna výška daňového bonusu zohľadňujúc vek maloletej A.

predstavuje ku dňu rozhodnutia súdu 70 eur s tým, že od 01.01.2023 má suma vzrásť na max. 100 eur mesačne. V časti návrhu otca upraviť oprávnenia rodičov na poberanie týchto podpôr rodiny zo strany štátu s účinnosťou od 01.01.2022, keď súdne konanie začalo 04.04.2022, súd nezistil žiaden dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by tak mal robiť so spätnou účinnosťou a otec takýto dôvod ani netvrdil a preto ani preukazoval. Z dôvodu výlučne účtovných, keď je dôvodným s ohľadom na doterajšie správanie sa rodičov predpokladať odvolanie rodičov do tohto výroku, pričom k spracovaniu ročného zúčtovania príjmov fyzických osôb pri výkone závislej činnosti dochádza najneskôr mesiaci január nasledujúceho kalendárneho roka pre účel splnenia povinnosti podania daňového priznania zamestnávateľom za zamestnanca, súd naviazal zmenu úpravy oprávnení poberať jednotlivé finančné zvýhodnenia na právoplatnosť výroku tohto rozsudku (výrok I.) V prevyšujúcej časti preto návrh otca na zmenu oprávnenia pôvodne poňatého do výroku IV. rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoP/17/2020, zamietol, tak ako je uvedené vo výroku III.

V časti návrhu otca na zmenu doterajšej úpravy v časti určenia povinnosti matky prispievať na výživu maloletej A. s účinnosťou od 04.04.2022 sumou 100 eur mesačne a na výživu maloletého C. s účinnosťou od 12.07.2022 sumou 200 eur mesačne, dospel súd k právnomu záveru, že návrh otca je v celom rozsahu nedôvodný a je potrebné ho zamietnuť. Otec návrh odôvodnil údajne podstatnou zmenou pomerov, keď príjem matky je podstatne vyšší ako príjem otca, príjem matky je vyšší ako bol v čase posledného rozhodnutia súdu (nárast mzdy z 1.637 eur na 1.968 eur a zníženie výdavkov pre ukončenie leasingu o 340,60 eur), matka má nepeňažný príjem (služobné motorové vozidlo a mobilný telefón na súkromné účely), matka má zle nastavené preddavkové platby za služby spojené s užívaním novostavby (uvedené vodné a stočné v sume 60 eur medzi pravidelnými mesačnými výdavkami a cena internetu a TV v sume 50 eur mesačne), matka splatila leasing v sume 340,60 eur, pričom návrh na určenie povinnosti matky prispievať na výživu maloletej A. sumou 100 eur mesačne odôvodnil právnymi závermi obsiahnutými v rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoP/17/2020 zo dňa 08.12.2020, teda tým, aby mohla zostať zachovaná rovnaká životná úroveň u A. tak v domácnosti otca, ako aj v domácnosti matky.

Súd poukázal na nepochopenie ustanovenia § 62 ods. 2 lineá druhá v spojení s ustanovením § 75 ods. 1 lineá druhá zákona o rodine otcom, v zmysle ktorej dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov; na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení ako bývanie, strava, nákup ošatenia, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a pod. a osobnou starostlivosťou. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určil súd. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je smerodajná životná úroveň každého z rodičov. Životnú úroveň dieťaťa tak pozitívne ovplyvňuje majetkovo lepšie zabezpečený rodič. Miera životnej úrovne je objektívne zistiteľná rôznymi dôkazmi, môže ju preukázať napr. výška mesačných nákladov rodiča a to súhrne alebo jednotlivé položky. Vodiacom zásadou na strane povinného je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov. Rozdiel úrovne oboch rodičov sa premieta do výšky vyživovacej povinnosti toho z nich, s ktorým dieťa nežije v spoločnej domácnosti. Ak dieťa žije s rodičom, ktorého životná úroveň je porovnateľne nižšia než životná úroveň druhého rodiča, potom možno zaviazat povinného rodiča aj na plnenie všetkých preukázaných oprávnených potrieb dieťaťa, pričom súd bude vychádzať z predpokladu, že druhý rodič plní svoju vyživovaciu povinnosť formou osobnej starostlivosti s uspokojovaním bytových potrieb dieťaťa.

Z uvedeného vyplýva, že rovnaká životná úroveň má byť zachovaná u maloletého dieťaťa vo vzťahu k majetkovo lepšie zabezpečenému rodičovi, keďže dieťa má právo podieľať sa na jeho úrovni. Uvedené však neznamená, že by povinnosťou majetkovo lepšie zabezpečeného rodiča malo byť dorovnávanie životnej úrovne maloletému dieťaťu, ktoré bude v starostlivosti druhého rodiča počas striedavej formy, keď druhý rodič sa vedome bez dôležitého dôvodu vzdá výhodnejšieho zamestnania a tým i zárobku z neho plynúceho. Je nepochybné, že životná úroveň rodičov nežijúcich v spoločnej domácnosti sa po ukončení spoločného hospodárenia bude vyvíjať a plynutím času nemusí byť a často ani nie je rovnaká. Životná úroveň rodičov sa bude totiž odvíjať od ich ďalších rozhodnutí, ktoré v živote urobia, ako napr. v tomto konaní aj rodičia urobili, keď matka riešila zabezpečenie uspokojenia bytovej potreby

hypotekárnym úverom, zatiaľ čo otec sa rozhodol tú istú potrebu uspokojiť nájmom nehnuteľnosti. Každé z týchto rozhodnutí má ekonomický dopad na životnú úroveň daného rodiča, ktorú nie je možné vopred prognózovať pri tak rozmanitom ekonomickom vývoji hospodárstva Slovenskej republiky a vývoji realitného trhu za posledné viac ako jedno desaťročie. Životnú úroveň každého z rodičov ovplyvní tiež vek, zdravotný stav a s tým spojené zmeny v pracovnom uplatnení rodiča na trhu práce, ale aj potenciálne spoločné bývanie s novým partnerom či navýšenie počtu členov domácnosti pri novom rodičovstve, a pod.

Z vykonaného dokazovania dospel súd k právnomu záveru, že od posledného rozhodnutia súdu v konaní sp. zn. 39P/47/2021 zo dňa 12.11.2021, ktorým bola schválená dohoda rodičov v časti výživného k maloletej A. tak, že vyživovacia povinnosť otca voči maloletej A. sa zrušuje a v časti výživného k maloleťmu C. dohoda rodičov, v ktorej sa matka zaviazala prispievať na výživu maloleťmu C. sumou 100 eur mesačne, nedošlo k podstatnej zmene pomerov. Obaja rodičia tak ako v čase ostatného rozhodnutia žijú v samostatných nehnuteľnostiach, u matky novostavba zakúpená na hypotekárny úver na adrese C. F. X, C. a u otca prenajatý rodinný dom so štyrmi izbami na adrese G. XX, C. s dojednaným ročným nájomným v sume 7.200 eur. K zmene počtu členov domácností u oboch rodičov nedošlo. Matka je naďalej zamestnaná v spoločnosti H., s. r. o., kde nastúpila dňa 01.10.2021, je teda toho času po skúšobnej dobe a dosahuje stabilne príjem zo zamestnania od 01.10.2021 v sume 2.702,50 eur až 2.783,49 eur v hrubom mesačne. U otca došlo k zmene pomerov, kedy otec po dobrovoľnom ukončení pracovného pomeru, bez udania dôvodu, z jeho iniciatívy ku dňu 30.06.2021 - tak ako to vyplynulo z vyjadrenia súdom dopytovaného predchádzajúceho zamestnávateľa otca, D. C. - bol v čase posledného rozhodovania nezamestnaným a poberal dávku v nezamestnanosti vo výške 1.117,50 eur pri 30-dňovom mesiaci a vo výške 1.154 eur pri 31-dňovom mesiaci, čo predstavovalo aktuálnu maximálnu výšku dávky v nezamestnanosti od 01.07.2021. Toho času je otec zamestnaný, jeho základný plat je dojednaný podľa tvrdenia otca a výsledkov lustrácie v databáze Sociálnej poisťovne v sume 1.000 eur v hrubom, t. j. pod úrovňou priemernej mzdy v národnom hospodárstve, pričom otec opakovane poukázal na to, že jeho cieľom je mesačný príjem cca 1.250 eur v čistom. Otec v návrhu na začatie konania uviedol, že jeho priemerný čistý mesačný zárobok je 992 eur. Čo sa týka odôvodnených potrieb maloletých detí A. a C., podstatná zmena vo výdavkoch na maloleté deti nebola účastníkmi tvrdená, v priebehu jedného školského roka nedošlo k takej zmene, ktorú by súd mal zohľadniť a vyhodnotiť ako podstatnú zmenu ich odôvodnených potrieb. V čase rozhodovania súdu v konaní sp. zn. 39P/47/2021 otec uvádzal v návrhu na začatie konania výdavky na maloleťmu C. v sume 680 eur mesačne a na maloleťmu A. v sume 156 eur mesačne. V návrhu na rozšírenie predmetu konania zo dňa 12.07.2022 otec uviedol priemerné mesačné náklady na maloleťmu C. v sume 680,98 eur, zvýšené výdavky na maloleťmu A. netvrdil. Z takto tvrdeného a dokazovaním zisteného skutkového stavu, porovnaním majetkových a zárobkových pomerov oboch rodičov v čase posledného rozhodovania (12.11.2021) s pomermi zistenými v čase rozhodnutia súdu v tomto konaní (17.08.2022), porovnaním rodičmi tvrdených výdavkov na obe maloleté deti v čase uzavretia dohody rodičov na pojednávaní dňa 12.11.2021 s tvrdenými výdavkami na obe maloleté deti v čase rozhodovania súdu o návrhoch otca t. j. o 9 mesiacov neskôr, súd nezistil žiadnu podstatnú relevantnú zmenu pomerov na strane žiadneho z účastníkov, na ktorú by mal prihliadnuť a návrhu otca na určenie výživného k maloletej A. a návrhu otca na zvýšenie povinnosti matky prispievať na výživu maloleťmu C. tak vyhovieť. Preto súd pre nezistenie podstatnej zmeny pomerov návrhy otca zamietol (výrok III.).

Súd vypočul otca a doplnil tak skutkové tvrdenia otca o históriu jeho pracovných skúseností. Otorinolaringológ mu odporučil znížiť psychickú záťaž a stres. Lekársky nález ošetrojúceho lekára bol už súčasťou spisového materiálu sp. zn. 39P/47/2021. Súd preto na pojednávaní dňa 25.05.2022 vyzval otca, aby doložil listiny preukazujúce jeho aktuálny nepriaznivý zdravotný stav. Z listín dodatočne predložených otcom mal súd preukázané, že tieto sú z obdobia jún 2021 až august 2021, teda otec nepredložil aktuálnu listinu k jeho zdravotnému stavu, ktorú by nezohľadňoval už súd v konaní sp. zn. 39P/47/2021 resp. samotný otec pri uzavretí dohody (aj) v časti výživného k maloleťmu deťom, C. a A.. Súd tak nemal preukázaný objektívne zhoršený zdravotný stav otca v čase rozhodovania súdu v tomto konaní, ktorý by predstavoval prekážku u otca na dosahovanie vyššieho príjmu. Súd zohľadnil, že otec sa v rámci tvrdenej pracovnej skúsenosti po skončení práce vo verejnej správe vrátil k pôvodnému druhu práce t. j. k zamestnaniu kameraman, strihač, ktoré vykonával viac ako 13 rokov, t. j. aj po dobu trvania manželstva. Matka na pojednávaní dňa 17.08.2022 k tejto podstatnej informácii však následne

uviedla, že otec „vždy dosahoval príjem tak, že okrem príjmu raz ročne predával nahrávky, z toho mal jednorazovo príjem 20.000 eur, cdčko po euro. Vždy vedel zarobiť. Teraz je to o tom, že on už nechce oficiálne robiť, tak ja som sa dostala na vedúcu pozíciu, tak nech ja mu dorovnam zo svojej životnej úrovne na jeho životnú úroveň, ktorú si on oficiálne znížil. Ja sa mám namáhať a jemu prispievať. U neho to bolo vždy o tom, ako znížiť príjem, nezaplatiť daň, ako obísť odvody a zákony..... Ja to tu ani nechcem takto rozoberať, veď ja viem, že tá služobná cesta na Island, to bola cesta s jeho dlhoročným kamarátom, viem aj jeho meno..., ale dobre, nech sa tvári, že to bola služobná cesta. ...Padlo z toho, lebo kamarát si to rozmyslel a zľakli sa tej vojny na Ukrajine. Ale teda akože to bolo cesta.“ Na toto tvrdenie matky otec sa otec vyjadril, že „ide len o tvrdenia matky, ktoré nie sú ničím preukázané“.

Pri takto otcom a matkou tvrdenom a otcom popieranom skutkovom stave súd dospel k záveru, že možnosti, aj schopnosti otca po ukončení jeho nezamestnanosti nie sú otcom úplne a pravdivo uvádzané. Pokiaľ otec uvádzal v návrhu na začatie konania príjem cca 992 eur v čistom, na pojednávaní už len 920 eur v čistom s tým, že priemerné mesačné náklady na maloletého C. sú 680,98 eur, pri konfrontácii k akémukoľvek ďalšiemu výdavku týkajúceho sa uspokojovania jeho potrieb, príp. potrieb maloletého C. či potrieb maloletej A. v čase jej zverenia do jeho osobnej starostlivosti, k výdavku pomernej časti nájomného na mesiac (7.200 eur/12mes) 600 eur, z dosahovaného príjmu otec uviedol, že dané výdavky hradí z vyplateného vyrovnacieho podielu z vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva s vyplatením sumy 95.000 eur otcovi bolo uvádzané už na pojednávaní dňa 12.11.2021 v konaní sp. zn. 39P/47/2021, kedy otcovi po úhrade úverov z bsm a kúpe motorového vozidla zostalo ako rezerva údajne 30.000 eur. Uvedené tvrdenie otca, doteraz nepreukázané napr. výpisom z účtu vedenom bankou o debetných operáciách z vyrovnacieho podielu; tak v spojitosti s nezistenou podstatnou zmenou pomerov na strane matky, nezistenou podstatnou zmenou pomerov na strane otca a nezistenou podstatnou zmenou pomerov na strane maloletých detí; za prijatia záveru, že aktuálny zdravotný stav otca nie je zhoršený tak ako v júni 2021, a preto nebráni otcovi dosahovať vyšší príjem; keď nástupný plat na trhu práce pre kameramana-strihača s jednoročnou praxou je aktuálne 1.100 eur v hrubom, pričom otec má viac ako 13ročnú prax; keď na pozíciu kameraman - žurnalistika, polygrafia, médiá na trhu práce uvádza 10% ľudí hrubý mesačný plat viac ako 1.872 eur; keď priemerná mzda v národnom hospodárstve za rok 2021 je 1.211 eur a teda je vyššia ako základný plat otca, ktorý vedie Sociálna poisťovňa ako jeho príjem zo zamestnania a teda základ na výpočet odvodov; viedla súd k právnomu záveru, že podaný návrh otca je voči obojm maloletým deťom nedôvodný a je potrebné ho zamietnuť. Matka sa riadne a súdom uveriteľne vyjadrila k otcom tvrdeným nepeňažným výhodám v podobe užívania motorového vozidla a mobilného telefónu na súkromné účely, za ktoré užívanie si platí zrážkami nákladov zo mzdy. Matka taktiež umožnila otcovi a procesnému opatrovníkovi nahliadnuť do jej mobil/internetbankingu na preukázanie výdavkov za služby spojené s užívaním bytu a súd obdobne ako matka pri nazeraní otca do jej trvalých príkazov na úhradu služieb spojených s užívaním nehnuteľnosti si kladie otázku, či po skončení tohto konania bude otec podávať ďalší návrh na zmenu úpravy výživného z dôvodu zvýšeného príjmu matky z prípadných preplatkov matky na preddavkových platbách za služby, a to v čase zvyšovania cien za energie, všeobecnej inflácie cien tovarov a služieb, keď zároveň otec sám nepredložil potvrdenie od zamestnávateľa o svojom príjme s vyúčtovanými náhradami za služobné cesty v zahraničí (Malorka, Island), príp. kópie výplatných pásovk od 01.02.2022, výpis z účtu o zostatku vyrovnacieho podielu a debetných položkách hradených otcom z vyrovnacieho podielu a pod. na riadne preukázanie jeho zárobkových a majetkových pomerov.

Keďže súd dospel k záveru, že otec v konaní nepreukázal, že by súčasná životná úroveň otca bola podstatne nižšia ako v čase posledného rozhodnutia súdu v konaní sp. zn. 39P/47/2021, rovnako nepreukázal, že by súčasná životná úroveň otca bola podstatne nižšia ako súčasná životná úroveň matky a teda nepreukázal dôvod, pre ktorý by matka mala dorovnávať formou výživného na maloletého C. a/alebo na maloletú A. životnú úroveň otca prostriedkami na uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletých detí v čase výkonu jeho osobnej starostlivosti k maloletým deťom, súd návrhy otca v tejto časti zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 z. z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania;

účastníci náhradu trov konania ani nežiadali priznať, konanie je vecne oslobodené od platenia súdnych poplatkov, účastníci si tak hradili trovy právneho zastúpenia bez nároku na náhradu v zmysle generálnej klauzuly mimosporového konania, od ktorého ustanovenia súd nezistil žiaden dôvod hodný osobitný zreteľa na odklonenie sa.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti podal v zákonnej lehote odvolanie otec a to konkrétne do určenia výživného na mal. A., výšky výživného na mal. C. a tiež čo do počiatku priznania daňového bonusu. Uviedol, že je nepochybným, že súd prvej inštancie dospel k právnomu záveru o podstatnej zmene pomerov vo vzťahu k daňovému bonusu na maloletú A., pretože ak by k takémuto záveru nedospel, nemohol by zmeniť rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 21.11.2019, č.k. 31P/30/2018-804, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 08.12.2020, č.k. 11CoP/17/2020-1043, v časti týkajúcej sa výkonu rodičovských práv, a to konkrétne ohľadom uplatňovania (poberania) daňového bonusu vo vzťahu k maloletej A..

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva jednoznačný záver, že k zmene pomerov odôvodňujúcej zmenu úpravy rodičovských práv (poberanie daňového bonusu) došlo právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 12.11.2021, č.k. 39P/47/2021-119 (02.12.2021).

Otec poukazuje i na to, že výdavky na maloletú A. hradili obaja rodičia vždy na polovicu, čo taktiež odôvodňuje priznanie nároku na daňový bonus minimálne od podania návrhu na začatie konania. Výrazné zvýšenie príjmu matky oproti poslednej úprave (podstatné zvýšenie príjmov matky otec odôvodňuje v nasledujúcom bode tohto odvolania) odôvodňuje i priznanie detských prídavkov k maloletej A. otcovi.

Súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnemu skutkovému záveru, že matka je naďalej zamestnaná v spoločnosti H., I., kde nastúpila dňa 01.10.2021 a dosahuje stabilne príjem zo zamestnania od 01.10.2021 v sume 2.702,50 eur až 2.783,49 eur v hrubom mesačne.

Nesprávnosť tohto skutkového záveru spočíva v tom, že súdom zistený hrubý príjem matka nedosahuje od 01.10.2021. Pre rozhodovanie v tejto veci je pritom mimoriadne podstatný príjem matky práve za mesiac október 2021, pretože v čase rozhodovania súdu vo veci 39P/47/2021 dňa 12.11.2021, existoval údaj len o príjme matky v jej novom zamestnaní za mesiac október 2021 a rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 39P/47/2021-119 vychádzal práve z príjmu matky za tento mesiac.

Z výsluchu matky na pojednávaní dňa 12.11.2021 vo veci 39P/47/2021 vyplýva, že prvú výplatu mala 1.637,- eur dňa 05.11.2021. Takýto predpoklad je aj do budúcnosti.

Možno tak konštatovať, že v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti (12.11.2021) dosahovala matka príjem 1.637,- eur v čistom, čo je cca 2.130,- eur v hrubom a v súčasnosti dosahuje príjem 2.702,50 eur až 2.783,49 eur v hrubom (cca 2077,- eur až 2.183,- eur v čistom), čo je nárast o cca 572,- eur až 653,- eur v hrubom, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje nárast 26% až 30%. K tomu treba pripočítať zánik povinnosti lízingových splátok vo výške 340,- eur oproti stavu ku dňu 12.11.2021. Matka má tak oproti úprave vyživovacej povinnosti k 12.11.2021 v čistom minimálne o 780,- eur viacej, čo jednoznačne možno považovať za podstatnú zmenu pomerov odôvodňujúcu zmenu vyživovacej povinnosti. Navyše pri rozhodovaní súdu dňa 12.11.2021 matka nemala možnosť používať služobné motorové vozidlo a služobný telefón na súkromné účely, čo jednoznačne vyplýva z jej výsluchu dňa 12.11.2021, kde takýto nepeňažný príjem neuvádzala. Pokiaľ súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že za tieto benefity matka platí zrážkami nákladov zo mzdy (odsek 27. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudok), možno súdu prvej inštancie vytknúť, že nevykonal dokazovanie k rozsahu týchto zrážok dopytom zamestnávateľovi matky, teda nemožno posúdiť, aký reálny majetkový prínos matke tento jej nepeňažný príjem prináša.

Výrazné zvýšenie príjmu matky, ktoré súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania v dôsledku nesprávneho vyhodnotenia dôkazov nezistil, je dôvodom na zmenu úpravy vyživovacej povinnosti matky ako k maloletej A. tak k maloletému C. a zároveň odôvodňuje i priznanie rodinných prídavkov k maloletej A. otcovi.

Pokiaľ ide o príjmy otca, súd prvej inštancie vychádzal z potencionálneho príjmu otca na úrovni cca. 1.872,- eur v hrubom (odsek 27. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku), čo je cca 1.455,- eur v čistom. Vzhľadom na rozdiel medzi čistým príjmom matky a potencionálnym čistým príjmom otca, ktorý je v rozpätí 622,- eur až 728,- eur, je dôvodné určiť matke prispievať výživným na maloletú A., aby mohla zostať zachovaná rovnaká životná úroveň u A. tak v domácnosti otca, ako aj v domácnosti matky. V tejto súvislosti odkazuje otec na závery Krajského súdu v Trnave v konaní 11CoP/17/2020, kde súd pri rozdielne príjmov rodičov na úrovni 330,- eur netto stanovil otcovi vyživovaciú povinnosť vo vzťahu k A. (odsek 16. odôvodnenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 08.12.2020, č.k. 11CoP/17/2020-1043).

Otec poukazuje i na to, že súd prvej inštancie nevzal do úvahy, resp. nedostatočne zohľadnil rozdielne majetkové pomery rodičov, keď matka vlastní nehnuteľnosť v hodnote cca 300 tis. eur s úverovým zaťažením na úrovni cca. 100 tis. eur a otec žije v prenajatom rodinnom dome.

Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 17.08.2022, č.k. 40P/21/2022-164, vo výroku III. nasledovne:

I. Otec je oprávneným poberateľom daňového bonusu k maloletej A. od 01.01.2022 do právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 17.08.2022, č.k. 40P/21/2022-164, vo výroku I.

II. Otec bude oprávneným poberateľom rodinných prídavkov k maloletej A. s účinnosťou od 01.01.2022.

III. Matka je povinná prispievať na výživu maloletej A. sumou 100,- eur mesačne od 01.04.2022, vždy do 15-teho dňa kalendárneho mesiaca vopred, k rukám otca.

IV. Matka je povinná prispievať na výživu maloletého C. sumou 200,- eur mesačne od 12.07.2022, vždy do 15-teho dňa kalendárneho mesiaca vopred, k rukám otca.

K odvolaniu otca sa vyjadrila matka. Uviedla, že rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 12.11.2021, č.k. 39P/47/2021, nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 02.12.2021, pričom otec maloletých detí po 4 mesiacoch po právoplatnosti tohto rozsudku žiadal zmenu najmä výživného. To, že ide o šikanózne konanie zo strany otca maloletých, ktorého cieľom je pomstiť sa jej osobe, strpčovať a sťažovať jej život v čo najväčšej miere, svedčia okrem tohto konania aj ďalšie skutočnosti.

Za poburujúce považuje, že hoci to absolútne nesúviselo s predmetom konania, že otec maloletých detí do konania 40P/21/2022, doložil odôvodnenie rozhodnutie (str. 7) Arcidiecézneho tribunálu Trnavskej arcidiecézy, kde má byť skonštatované, že podľa znaleckého posudku MUDr. Daniely Martišovej, znalkyne z odvetvia psychiatrie, vyhotoveného cirkevným súdom v Trnave, mám trpieť histriónskou poruchou osobnosti .... Súdu samozrejme neuviedol, že sa nikdy žiadneho znaleckého dokazovania pred MUDr. Danielou Martišovou nezúčastnila, toto dokazovanie pred cirkevným súdom odmietla, keďže v civilnom resp. trestnom konaní už bolo vyhotovených dostatočné množstvo odborných vyjadrení ako aj znaleckých posudkov, ktorých sa zúčastnila a aj otec maloletých detí, ktorých závery naopak neboli lichotivé a pozitívne pre otca, ba priam naopak.

Podstatným predmetom dokazovania sa však stala skutočnosť, či od 02.12.2021, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 12.11.2021, č.k. 39P/47/2021, nastala podstatná zmena pomerov alebo nenastala. Má za to, že musí ísť o podstatnú zmenu pomerov, a nie o hocikajú zmenu pomerov.

Podľa jej názoru jednoznačne nenastala žiadna podstatná zmena pomerov na jej strane, keď má rovnaký majetok od 02.12.2021, rovnakú prácu v podstate s veľmi podobnou mzdou. Vôbec nevie akým spôsobom otec maloletých vo svojom odvolaní vypočítal jej hrubú mzdu a došiel k záveru, že v novembri 2021 dosahovala zárobok vo výške 1.637,- eur netto, čo je podľa otca maloletých detí 2.130,- eur v hrubom, kým v súčasnosti má podľa jeho názoru dosahovať príjem 2.702,50 eur až 2.783,49 eur v hrubom, čo je podľa jeho výpočtu nárast o cca 572,- eur až 653,- eur v hrubom, čo v percentuálnom vyjadrení má predstavovať nárast 26 % až 30 %. Nevie ako k takýmto číslam dospel otec maloletých detí. V konaní predložila potvrdenie zamestnávateľa o svojom príjme, ktorý je:

10/2021 2.500,- €/brutto
11/2021 2.500,- €/brutto
12/2021 2.507,- €/brutto
01/2022 2.494,66 €/brutto
02/2022 2.477,42 €/brutto
03/2022 2.500,- €/brutto
04/2022 2.500,- €/brutto
05/2022 2.500,- €/brutto

V skutočnosti sa jej mzda od 10/2021 do 08/2022 možno zmenila podľa jednotlivých mesiacov o cca 100,- - 150,- eur v čistom maximálne, čo nemôže predstavovať podstatnú zmenu pomerov, keďže na strane druhej jej narástli iné výdavky v spojení s prácou ako je napríklad kurz angličtiny, ktorú pre svoju prácu potrebuje, aby si ju udržala. Rovnako je zavádzajúce zo strany otca maloletých, že v 10/2021 nemala nepeňažný príjem vo forme používania služobného vozidla a služobného telefónu, lebo to vo svojom výsluchu neuviedla. Ani tomuto vyjadreniu otca maloletých nerozumie, keďže v konaní bolo preukázané, že u nej žiadna zmena v nejakých príjmových podmienkach nenastala, ani čo sa týka nepeňažného príjmu. Služobné vozidlo môže využívať na súkromné účely len, ak si to zaplatí a rovnako si musí platiť aj mobilný telefón na súkromné účely. Súkromné kilometre musí vždy vyúčtovať a formou zrážky mu ich zamestnávateľ zrazí z výplaty. Ani v tomto smere žiadna zmena nenastala. Pokiaľ ide o otca, tak len znova uvádza to, čo už uviedla vo svojich podaniach pred Okresným súdom Trnava, s ktorými dôvodmi sa aj vo svojom rozsudku Okresný súd Trnava stotožnil, ale ku ktorým sa už vo svojom odvolaní otec maloletých vôbec nevyjadroval. Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že skutočne otec maloletých detí u svojho predchádzajúceho zamestnávateľa I. D. C., B., kde dosahoval minimálne príjem v priemernej výške 1.930,- eur netto, skončil svoj pracovný pomer dobrovoľne z vlastnej iniciatívy bez udania dôvodu podľa § 60 Zákonníka práce ako potvrdilo D. C.. Otec maloletých detí uviedol, že pracovný pomer skončil zo zdravotných dôvodov, keď ošetrojúci lekár mu odporučil znížiť psychickú záťaž, stres. Podľa jej názoru išlo o všeobecné odporúčenie lekára, ktoré každý lekár odporúča bez ohľadu na diagnózu každému pacientovi.

Faktom je, že otec maloletých detí rozviazal pracovný pomer dohodou bez udania dôvodu, t.j. ku skočeniu pracovného pomeru došlo v dôsledku zavinenia otca maloletých detí, a preto nie je možné na zníženie príjmu otca maloletých vôbec prihliadať. Ďalej trvá na skutočnostiach, že v I. D. C. vykonával otec maloletých prácu v meste C., mal pravidelný rovnomerne rozvrhnutý pracovný čas. Na strane druhej je aktuálne otec maloletých zamestnaný v obchodnej spoločnosti J. I., so sídlom H. XX, I. K., ktorá potvrdila, že vykonáva prácu na celom území Slovenskej republiky, ale aj mimo územia Slovenskej republiky, rozhodne sa nejedná o prácu home Office ako tvrdil otec maloletých na pojednávaní. Otec maloletých absolvoval natáčanie na Islande a mal ísť natáčať aj na Maltu a do Los Angeles, zamestnávateľ sa nevyjadril, či tento pobyt plánoval hrať aj maloletým deťom, a to C. a C., ktorý mali zakúpené letenky do USA. Zarážajúce je, že otec maloletých tvrdí, že trpí spánkovým apnoe, pre ktoré skončil pracovný pomer v I. D. C., aby znížil stres, rovnako predložil staršie lekárske správy, podľa ktorých má používať pri spánku prístroj Dream Station auto CPAP, ale pri aktuálnom zamestnávateľovi mu neprekážajú zo zdravotného hľadiska lety, zmeny časového pásma, destinácie ako sú Island a pod., nepravidelnosť pracovného času, jeho nerovnomerné rozvrhnutie, práca počas víkendov, čo jej oznamujú deti, že otec sa často zdrží aj počas víkendu do neskorých nočných hodín na natáčaní. Otec maloletých do dnešného dňa nepredložil ani potvrdenie o svojom príjme u zamestnávateľa spoločnosť J. I., so sídlom H. XX, I. K., takže ani nevie akým spôsobom mu bola preplácaná služobná cesta, aké diéty mu boli vyplatené, ako sú mu vyplácané nadčasy, či príplatky za prácu počas víkendu.

Podľa rozsudku NS SR zo dňa 20.02.2019 č.k. 3 Cdo 236/2018 „Pri uplatnení princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné oprávnenej osobe súd neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potencionálnych príjmov, to znamená z príjmov, ktoré povinný (potencionálne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce...“ Koniec koncov skutočne otec maloletých sám dobrovoľne skončil pracovný pomer, kde dosahoval príjem aspoň 1.930,- eur netto.

Ďalej otec maloletých vo svojom odvolaní uvádza, že matka má lepšie zabezpečené majetkové pomery ako on, keď si zakúpila nehnuteľnosť na bývanie a on je odkázaný na prenájom. Predovšetkým matka uvádza, že spláca hypotekárny úver, ktorý na bývanie musela čerpať. Na strane druhej sa otec maloletých správa úplne nehospodárne, ba priam nerozumne, pokiaľ ide o nakladanie so svojim majetkom a finančnými prostriedkami. Pokiaľ ide o majetkové pomery otca maloletých detí, tak ako už poukazoval v priebehu konania pred Okresným súdom nevie, prečo si otec maloletých nezakúpil nehnuteľnosť, ale radšej mesačne platí sumu vo výške 600,- eur za prenájom. Rovnako ako ona, otec maloletých po predaji ich rodinného domu s pozemkom získal peňažné prostriedky. Pokiaľ otec tvrdil, že má nedostatočný príjem, nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti, matka nevie z akého dôvodu daroval v októbri 2019 svojej matke B. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. X, XXX XX I. K. spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/10 a svojej sestre M. I. N. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, XXX XX B., Česká republika, spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/10 na našej nehnuteľnosti evidovanej Okresným úradom Trnava, katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. XXXXX ako pozemok parc. „C“ KN č. 4021/684 o výmere 400m² vedená ako zastavaná plocha a nádvorie, parc. „C“ KN č. 4021/824 o výmere 202 m² vedená ako zastavaná plocha a nádvorie, stavba, súp.č. XXXX, postavená na parc.č. 4021/824 vedená ako rodinný dom s garážou. Rovnako nevie, prečo darovacou zmluvou, ktorej vklad bol povolený dňa 17.12.2019, V 2171/2019, previedol na svoju sestru M. I. N. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, XXX XX B., Česká republika, bytu č. X, 3.p., bytového domu so súp.č. XXX, zapísaného na LV č. XXXX Okresným úradom Stará Ľubovňa, katastrálny odbor, okres Stará Ľubovňa, obec. Stará Ľubovňa, kat. územie I. K..

Nemôže otec maloletých porovnávať ich majetkové pomery, keď on sa zjavne úmyselne a nehospodárne zbavuje svojho majetku. Záverom uviedla, že u nej nemá A. vytvorený vyšší životný štandard ako u otca, pre ktorý by bolo potrebné dorovnávať ho platením výživného k rukám otca. Na margo argumentácie otca a straty jeho zamestnania ako aj jeho majetkových pomerov, že tiež zastáva stresovú funkciu v práci, ale tejto práce sa nevzdáva, lebo príjem jednoducho pre svoju rodinu potrebuje, predala jednu spoločnú nehnuteľnosť a zakúpila inú do svojho výlučného vlastníctva, ale sa aj úverovo zaťažila, aby mohla deťom poskytovať stabilný domov. Takáto situácia však bola rovnaká už v novembri 2021, odkedy k žiadnej podstatnej zmene nedošlo, tak ako skonštatoval súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, a preto skutočne sa stotožňuje s názorom Okresného súdu v Trnave vyslovenom v rozsudku zo dňa 17.08.2022, č.k. 40P/21/2022-164 a odvolanie otca maloletých považuje za nedôvodné.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby Krajský súd v Trnave, napadnutý rozsudok Okresného súdu v Trnave zo dňa 17.08.2022, č.k. 40P/21/2022-164, potvrdil a zaviazal otca maloletých detí na náhradu trov konania v súlade s ustanovením § 55 CMP.

Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca vyjadril tak, že odporúča odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

Otec sa vyjadril k vyjadreniu kolízneho opatrovníka a uviedol, že vyjadrenie ÚPSVaR neobsahuje žiadnu konkrétnu skutkovú ani právnu argumentáciu k dôvodom odvolania otca proti rozsudku. Zotrváva tak na podanom odvolaní zo dňa 19.09.2022 a považuje rozsudok súdu prvej inštancie za nesprávny z dôvodov uvedených v odvolaní otca.

K vyjadreniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý uviedol, že má za to, že od posledného rozhodnutia súdu v týchto častiach (schválená rodičovská dohoda) nedošlo k podstatnej zmene pomerov. Pokiaľ ide o daňový bonus a prídavok na maloletú A., súd podľa jeho názoru spravodlivo stanovil ich uplatnenie rodičmi s ohľadom na ich súčasné príjmy, aby bola zhruba zachovaná ich životná úroveň. Z uvedeného dôvodu sa plne stotožňuje s názorom a rozhodnutím súdu prvej inštancie, preto odporúča odvolaciemu súdu rozsudok Okresného súdu v Trnave v napadnutých častiach ako vecne správny potvrdiť.

K vyjadreniam matky sa vyjadril otec. Uviedol, že považuje rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 17.08.2022, č.k. 40P/21/2022-164, v odvolaní napadnutej časti za nesprávny, a to z dôvodov, ktoré uviedol vo svojom odvolaní. Pokiaľ ide o vyjadrenie matky k podanému odvolaniu, je veľmi emotívne, plné osobných útokov na otca. Otec odmieta akékoľvek obvinenia zo šikanózneho správania voči matke. Toto údajné šikanózne správanie matka vyvodzuje zo skutkových okolností (časť vyjadrenia matky označená číslami 1/ až 3/ na strane 2 a 3 vyjadrenia matky zo dňa 17.10.2022), ktoré podáva a interpretuje skreslene, účelovo spája skutočnosť, ktoré spolu nesúvisia. Ide navyše o skutočnosti, ktoré vôbec nesúvisia s predmetom tohto konania. Je zrejmé, že vzťahy medzi rodičmi nie sú ideálne a sústavné obviňovanie zo strany matky, že za všetko môže otec, k ich zlepšeniu neprispieva.

V podanom odvolaní špecifikoval celkovo tri odvolacie dôvody. Matka vo svojom vyjadrení zo dňa 17.10.2022 reaguje len na jeden z nich, to ten, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ Civilného sporového poriadku) a následne k nesprávnemu právnemu záveru, že nedošlo k podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcej priznanie vyživovacej povinnosti matky na maloletú A. a zvýšenie vyživovacej povinnosti matky na maloletého C..

Vo svojom vyjadrení zo dňa 17.10.2022 matka spochybňuje to, že by k podstatnej zmene pomerov došlo, pričom poukazuje na svoj konštantný príjem. K tomuto je potrebné uviesť, že zmenu pomerov je nutné hodnotiť z hľadiska skutkového stavu zisteného Okresným súdom Trnava v konaní vedenom po sp.zn. 39P/47/2021, z ktorého súd vychádzal pri schvaľovaní dohody rodičov, pričom je jednoznačným, že súd vo veci 39P/47/2021 vychádzal z výpovede matky na pojednávaní dňa 12.11.2021, kde matka uviedla, že výplatu za mesiac október 2021 mala vo výške 1.637,- eur v čistom a takýto predpoklad je i do budúcnosti. Na preukázanie tejto skutočnosti otec v podanom odvolaní navrhol vykonať dokazovanie zápisnicou z pojednávania zo dňa 12.11.2021 vo veci vedenej pred Okresným súdom Trnava pod sp.zn. 39P/47/2021. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že pri poslednej úprave pomerov (12.11.2021) súd vychádzal z čistého mesačného príjmu matky 1.637,- eur, čo je cca 2.130,- eur v hrubom. Príjem matky sa teda podstatne zvýšil, ako otec odôvodňuje v bode 3. podaného odvolania. Navyše matke zanikla povinnosť lízingových splátok vo výške 340,- eur mesačne, teda popri zvýšení príjmu jej klesli i výdavky.

Pokiaľ matka poukazuje na ukončenie pracovného pomeru otcom v „Správe majetku Trnava“ a darovania nehnuteľného majetku, tieto okolnosti existovali už v čase poslednej úpravy pomerov a nepredstavujú žiadnu zmenu pomerov. Navyše matka vie, prečo k týmto darovaniam došlo (i keď vo svojom vyjadrení tvrdí opak), nakoľko je táto otázka riešená v súdnych sporoch vedených pred Okresným súdom Trnava pod sp.zn. 21C/6/2021, 30C/12/2020 a 27C/36/2020, ktorých je matka stranou.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ďalej len CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez toho, aby bol viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, keďže ide o konanie, ktoré mohlo začať aj bez návrhu (§ 65, 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné.

Predmetom konania je návrh otca maloletých detí, že oprávneným poberateľom daňového bonusu a prídavku na dieťa za maloletú A. bude s účinnosťou od 01.01.2022 on. Zároveň žiadal uložiť matke povinnosť prispievať na výživu maloletej A. sumou 100 eur mesačne od podania návrhu, t. j. od 04.04.2022, vždy do 15teho dňa v mesiaci vopred, k rukám otca. Podaním doručeným súdu dňa 12.07.2022 navrhol otec rozšíriť predmet konania o konanie voči maloletému C., a žiadal zmeniť doterajšiu súdnu úpravu uloženej povinnosti matke prispievať na výživu maloletého C. tak, aby súd zvýšil povinnosť matky s účinnosťou od 12.07.2022 prispievať na výživu maloletého C. zo sumy 100 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne, vždy do 15teho dňa v mesiaci vopred, k rukám otca. Otec predniesol aj návrh na rozšírenie predmetu konania o zmenu úpravy odovzdávania a preberania maloletej A. tak, aby miestom odovzdávania v pondelok každého týždňa v roku o 18tej hodine bolo bydlisko rodiča, ktorý maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov odovzdáva.

Rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti výroku II, kde súd zmenil miesto preberania a odovzdania mal. A. nebolo napadnuté odvolaním, preto rozhodnutie súd prvej inštancie je v tejto časti právoplatné. Odvolaním namietaný bol počiatok priznania daňového bonusu, nepriznanie výživného na mal. A. a nepriznanie zvýšeného výživného na mal. C., ktoré bolo predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

Podľa § 62 ods. 1 až 5 ZoR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťaťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 ZoR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 ZoR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom majú obaja rodičia a každý z nich má povinnosť prispievať na výživu podľa svojich schopností a možností, ako aj majetkových pomerov, pričom pri určení výživného sa prihliada i k tomu, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará, keďže práca a osobná starostlivosť o dieťa vynaložená jedným z rodičov predstavuje materiálnu hodnotu zodpovedajúcu finančnému príspevku druhého rodiča. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov platiť výživné je zistenie ich skutočných príjmov, ako aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento príjem zodpovedá telesným i duševným schopnostiam rodiča, jeho skúsenostiam, plneniu jeho pracovných povinností, ako aj miestnym možnostiam jeho uplatnenia. Výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb maloletého dieťaťa v súvislosti s jeho všestranným rozvojom a vývojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu týchto životných potrieb dieťaťa je rôzny, a to vzhľadom na jeho vek, spôsob prípravy na jeho budúce povolanie, zdravotný stav, ale aj jeho schopnosti. Na odôvodnené potreby oprávneného bezprostredne vplyvajú schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Ak sú tieto obmedzené, je zrejmé, že odôvodnenými budú môcť byť len bežné potreby nepresahujúce obvyklú základnú mieru potrieb oprávneného. Naopak pri vyššej životnej úrovni povinného môžu pod odôvodnené potreby spadať napr. vyššie uvedená tvorba úspor, ktorá síce nie je nevyhnutná, avšak môže dopomôcť k rozvoju oprávneného dieťaťa. Rozhodujúce

sú vždy reálne zárobkové možnosti povinného dané ako jeho subjektívnymi vlastnosťami (vzdelaním, skúsenosťami, fyzickými možnosťami), tak objektívnymi skutočnosťami, ako je najmä prítomnosť pracovných príležitostí. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného súd prihliada na druhej strane i vtedy, ak povinný bez náležitého odôvodnenia na seba berie neprimerané majetkové riziká, pochybne investuje, berie nevýhodné pôžičky, príp. sa vzdá lepších zárobkov, výhodnejšieho zamestnania a pod. Pri zmene zamestnania povinného na zamestnanie s nižším zárobkom súd povinne skúma okolnosti, za ktorých k uvedenej zmene došlo, a najmä či k nej došlo z dôležitých dôvodov, napr. zo zdravotných dôvodov povinného. V opačnom prípade by sa pri určovaní výživného vychádzalo zo schopností a možností povinného pred takouto zmenou zamestnania, resp. z majetkových pomerov, ktoré by tento mal, ak by svoj majetok nevystavoval neprimeraným majetkovým rizikám. Súd by v takomto prípade nemal brať ohľad na pokles príjmu povinného a pri určení výživného by mal vychádzať zo stavu, ako keby k zmene zamestnania povinného nedošlo.

Podľa § 62 ods. 1 CMP, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne, alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 63 CMP, v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podľa § 66 CMP, odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

Podľa § 35 CMP, súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

Podľa § 36 CMP, súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

Zmenu pomerov v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine možno definovať ako stav odlišný od stavu, ktorý bol rozhodujúci pri predchádzajúcom rozhodovaní. Zásadne musí ísť o zmenu závažnejšieho charakteru, teda o zmenu podstatnú a trvalú. Ak je pred súdom takáto zmena pomerov preukázaná, či na strane oprávnených detí alebo povinných rodičov, je opodstatnený záver súdu pre zvýšenie výživného, resp. zníženie výživného.

Podstatná zmena pomerov musí byť v súdnom konaní dostatočne preukázaná, takže súd musí preto podrobne skúmať pomery na strane účastníkov v čase pôvodného rozhodnutia o výživnom a porovnať ich s aktuálnymi pomermi. Povinnosťou súdu je predovšetkým podrobne porovnať zmenu odôvodnených potrieb na strane dieťaťa (detí) vo vzťahu k primeranosti určeného výživného, životnej úrovne rodičov s poukazom na vek, zdravotný stav, schopnosť starať sa o seba, pravidelné, ako aj náhodné výdavky dieťaťa (detí) v súvislosti so školskou dochádzkou, zdravotnou starostlivosťou, ako aj jeho kultúrnymi, športovými a inými voľno-časovými aktivitami. Rovnako na strane povinných osôb súd musí porovnávať a preukazovať ich aktuálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery za účelom ich porovnania s pomermi v čase ostatného rozhodovania, aby mohol dospieť k záveru buď o podstatnej zmene pomerov, prípadne k záveru, že k zmene pomerov nedošlo, a to v súvislosti s príjmami rodičov, počtom ich vyživovacích povinností, osobných a materiálnych pomerov v nadväznosti na vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, vedomosti, pracovné skúsenosti, ako aj situáciu na trhu práce a podobne. Majetkové pomery treba posudzovať komplexne, nakoľko zahŕňajú jednak majetok povinného ako objektívnu kategóriu, a jednak jeho životný štandard, ktorým sa prezentuje navonok.

Pri zmene pomerov je nutné prihliadať ku všetkým okolnostiam, ktoré majú podstatný vplyv na posúdenie výšky vyživovacej povinnosti, a ktoré sa závažnejším spôsobom prejavili v pomeroch účastníkov konania v porovnaní s ich pomermi v čase ostatnej úpravy. Musia byť spoľahlivo zistené okolnosti rozhodujúce pre

pôvodne stanovené výživné a okolnosti rozhodujúce pre stanovenie výživného v čase, keď sa rozhoduje o novej úprave.

Na strane povinného sa prihliada najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

Odvolaací súd dodáva, že Mimosporové konania (akým je i konanie o starostlivosti o maloletých a v rámci neho i konanie o zmene vyživovacej povinnosti) sú ovládané tzv. princípom materiálnej pravdy a princípom vyšetrovacím, ktoré vedú k tomu, že iniciatíva je často na súde, ktorého povinnosťou je v súčinnosti s účastníkmi rozhodujúce skutočnosti zistiť, a to bez akéhokoľvek prvku koncentrácie konania. Zistenie skutočného stavu veci závisí do značnej miery od realizácie povinností tvrdenia a dôkaznej, pričom rozdiel medzi sporovým a nesorovým procesom bude aj v objektívnej procesnej zodpovednosti v prípade ich nesplnenia. Aj účastníci mimosporového konania sú povinní úplne a pravdivo opísať (uviesť) skutkové okolnosti. Rozsah a kvalitatívny rámec tejto povinnosti sa viaže na vyčerpávajúce, zrozumiteľné a určité uvedenie tých skutočností, ktoré identifikujú oprávnenosť prejednávaneho nároku. Nesplnenie týchto procesných povinností v návrhu na začatie konania nevyučuje, najmä pokiaľ ide o povinnosť úplného uvedenia právne relevantných skutočností, že môže byť naplnená postupne v priebehu konania, pretože procesná aktivita v týchto konaniach nie je obmedzená tzv. princípom koncentrácie (§ 34 CMP). V mimosporovom konaní nie je neuvedenie dôkazov na preukázanie tvrdení účastníkov možné sankcionovať rozhodnutím v neprospech účastníka, ktorý neunesol dôkazné bremeno. Uvedené vyplýva z uplatnenia vyšetrovacieho princípu v konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku, ktoré vylučujú zodpovednosť účastníkov konania za výsledok konania. Civilný mimosporový poriadok identifikuje rozsah zisťovania skutkového základu a rozhodnutia tak, že súd je povinný zistiť v konaniach podľa tohto zákona skutočný stav veci, ktorý je mierou čo najbližšieho priblíženia sa hmotno-právneho rozsahu práv, povinností a právom chránených záujmov. Uvedené smerovanie nie je možné dosiahnuť bez súčinnosti účastníkov konania, ako aj subjektov na konaní zúčastnených, preto zákon aj v týchto veciach trvá na naplnení základných procesných povinností (povinnosti tvrdenia právne relevantných skutočností a dôkaznej povinnosti).

Z obsahu spisu vyplýva, že v prejednávanej veci išlo o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom pochádzajúcim z manželstva. Rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/17/2020 - 1043 zo dňa 08.12.2020 súd určil, o. i., že matka bude oprávnenou poberateľkou rodinných prídavkov a daňového bonusu na maloletú A. a otec bude oprávneným poberateľom rodinných prídavkov a daňového bonusu na maloletú C. a maloletého C., ktorí obaja boli zverení do otcovej osobnej starostlivosti. Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 39P/47/2021 zo dňa 12.11.2021 súd schválil dohodu rodičov, keď maloletú C. nar. XX.XX.XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej C. sumou 100 eur mesačne vždy do 15. toho dňa v mesiaci vopred, k rukám matky. V časti osobnej starostlivosti k maloletému C. nar. XX.XX.XXXX nedošlo k zmene, je naďalej v osobnej starostlivosti otca a matka sa zaviazala prispievať na výživu maloletého C. sumou 100 eur mesačne vždy do 15. toho dňa v mesiaci vopred, k rukám otca. Rodičia sa dohodli, že odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku sa maloletá A. zveruje do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v týždňových intervaloch so striedaním v pondelok každého týždňa v roku o 16tej hodine v predškolskom zariadení, neskôr v školskom zariadení a v prípade sviatkov, dní pracovného pokoja a prázdnin v mieste bydliska toho rodiča, ktorému končí starostlivosť s tým, že otec bude vykonávať starostlivosť v párnom týždni. Vyživovacia povinnosť otca voči maloletej A. sa zrušila. Okrem toho si rodičia dohodli osobitnú úpravu starostlivosti k maloletej A. na čas vianočných sviatkov a letných prázdnin. Tým došlo k zmene rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/17/2020 - 1043 zo

dňa 08.12.2020, ktorým sa menil rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 31P/30/2018-804 zo dňa 21.11.2019.

Po oboznámení sa s obsahom spisu v prejednávanej veci a s prihliadnutím na rozsah vykonaného dokazovania mal odvolací súd za to, že odvolacie námietky otca maloletých detí sú opodstatnené z dôvodu nepresvedčivosti napadnutého rozhodnutia, pričom odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie nevykonal dostatočné dokazovanie potrebné pre prijatie záverov o zamietnutí návrhu otca na zvýšenie výživného na mal. C. a určenia výživného na mal. A..

Odvolací sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie v tom, že na strane maloletých detí nedošlo preukázateľne k zmene pomerov a k väčšiemu navýšeniu ich výdavkov. Je však nutné sa stotožniť aj s argumentáciou odvolateľa, ktorý poukázal na to, že súd sa nedostatočne vysporiadal s tým, že na strane matky prišlo k výraznej zmene pomerov a to jednak tým, od poslednej úpravy sa jej zvýšil príjem, mala benefity z práce, ktoré jej zvýšili životný štandard (služobné motorové vozidlo a mobilný telefón) a tiež jej ubudol výdavok vo výške 340 eur (zánikom leasingových splátok).

V prípade príjmu rodičov, súd prvej inštancie vychádzal z princípu potenciality na strane otca (bod 27 rozsudku), avšak s ohľadom na tú skutočnosť, že ako kameraman – žurnalistika, polygrafia, médiá na trhu práce 10% ľudí uvádza hrubý mesačný plat viac ako 1.872 eur. V danom prípade však súd nezdôvodnil či mal za to a z akého dôvodu, že v čase posledného rozhodnutia (rodičovskej dohody) vychádzal z toho, že bol nezamestnaný a v súčasnosti by jeho príjem v zmysle jeho záverov mohol dosahovať viac ako 1.872 eur v hrubom. Nevysporiadal sa s argumentáciou matky v tom, že otec hodnoverne nepreukázal, že sa musel dobrovoľne vzdať svojho pracovného miesta, kde dosahoval príjem vo výške 1.930 eur, z ktorého vychádzal aj Krajský súd v Trnave v rozhodnutí č. k. 11CoP/17/2020 - 1043 zo dňa 08.12.2020, ktorým sa menil rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 31P/30/2018-804 zo dňa 21.11.2019. V ďalšom je nutné uviesť, že súd prvej inštancie sa presvedčivo nevysporiadal ani s tvrdením otca o zvýšení príjmu matky. Otec mal. uviedol, že u matky prišlo k navýšeniu príjmu o 26 až 30%. Pri porovnaní hrubého príjmu, z ktorého vychádzal súd prvej inštancie, keď v októbri a novembri 2021 bol jej hrubý príjem 2.702,50 eur, pričom v čase rozhodovania súdom prvej inštancie mala príjem v rozpätí od 2.679,31 eur do 2.723,36 eur je zrejmé, že k výraznému zvýšeniu jej príjmu nedošlo. Podľa potvrdenia o príjme matky (čl. I. 48), ktorý dôkaz súd nevykonal a z ktorého pri svojich záveroch nevychádzal, táto mala netto príjem v 10/2021 a 11/2021 vo výške 1.693,21 eur a v ďalšom období cca o 90 eur vyššie, avšak zároveň mala zrážky, keď v októbri 2021 to bolo vo výške 55,40 eur, v novembri 28,9 eur, a v ďalších mesiacoch sa zvyšovali, najvyššie boli v mesiaci február 2022 vo výške 176,24 eur. Súd prvej inštancie pri vyhodnocovaní a porovnaní príjmu mal vychádzať z potvrdenia o príjme od zamestnávateľa matky, ktorý jasne rozlišuje netto a brutto príjem, nakoľko potvrdenie - výpis zo Sociálnej poisťovne vykazuje určité odchýlky (vymeriavací základ oproti brutto príjmu z potvrdenia od zamestnávateľa), navyše z uvedeného sa nedá s určitosťou vyvodiť netto príjem, ktorý mala matka reálne k dispozícii. Pokiaľ matka uviedla, že súkromné cesty, ktoré absolvovala služobným motorovým vozidlom musela uhradiť zamestnávateľovi, ktoré sa realizovali formou zrážok je potrebné za týmto účelom zistiť priamo od zamestnávateľa ich výšku (obdobne pokiaľ išlo o mobilný telefón, resp. náklady na angličtinu), keďže matka týmto argumentovala ohľadom toho, že jej ubudli leasingové splátky. Na strane druhej pokiaľ otec mal. detí nepredložil potvrdenie od zamestnávateľa o svojom príjme s vyúčtovanými náhradami za služobné cesty v zahraničí (Malorka, Island), príp. kópie výplatných pásovk od 01.02.2022, výpis z účtu o zostatku vyrovnacieho podielu a debetných položkách hradených otcom z vyrovnacieho podielu a pod. na riadne preukázanie jeho zárobkových a majetkových pomerov, mal súd vykonať dôkazy tým, že si ich vyžiadal priamo napr. od zamestnávateľa otca mal. detí. Až pokiaľ by sa súdu nepodarilo získať dôkaz, ktorý preukazoval resp. nepreukazoval tvrdenie otca, mohol uvedené použiť v jeho neprospech.

V prejednávanej veci spis neobsahuje dostatočné podklady pre závery súdu prvej inštancie, pre ktoré bol návrh otca už v uvedenom smere zamietnutý. Súd prvej inštancie nevykonal v tomto smere dostatočné dokazovanie, za ktoré by bolo možné považovať dopyt na zamestnávateľa matky i otca. Ak predchádzajúci spis vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností neobsahuje dostatočné

podklady (keďže bola schválená rodičovská dohoda a súd vychádzal z vyjadrení strán), nič nebránilo súdu, ktorý aktuálne posudzoval pomery na strane rodičov, tieto si vyžiadať. Súd prvej inštancie si mal v záujme zistenia skutočného stavu veci do spisu zabezpečiť správy zamestnávateľov (prípadne ďalších subjektov) vo vyššie naznačenom rozsahu a s prihliadnutím na získané informácie opätovne vypočítať rodičov vo vzťahu k výške ich príjmu za posudzované obdobie a schopnosti plniť si vyživovaciu povinnosť.

S prihliadnutím na už vyššie uvedené povinnosťou súdu prvej inštancie bolo vykonať nie len dôkazy navrhnuté účastníkmi konania, ale s uplatnením vyšetrovacieho princípu i ďalšie dôkazy za účelom zistenia skutočného stavu veci. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu nevykonal dostatočné dokazovanie pri posudzovaní zmeny výšky výživného a jeho závery sú zatiaľ predčasné. Rozhodnutie súdu nemôže byť založené na predpokladoch súdu, ale na riadne vykonanom dokazovaní. Možno preto dospieť k záveru, že súd prvej inštancie zistené skutočnosti vo veci nesprávne právne posúdil (aplikoval sice správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil), nepostupoval v súlade s citovanými ustanoveniami zákona o rodine a všeobecnými zásadami, ktoré je potrebné aplikovať pri rozhodovaní o zmene vyživovacej povinnosti na maloleté deti v zákone o rodine upravených v ustanoveniach § 62, § 75 a nasledujúcich a nedostatočne zistil skutkový stav.

Ďalšia odvolacia námietka sa týkala času, od kedy má otec právo na daňový bonus na mal. A.. V konaní vedenom pod sp. zn. 11CoP/17/2020 - 1043 zo dňa 08.12.2020, ktorým sa menil rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 31P/30/2018-804 zo dňa 21.11.2019, bolo rozhodnuté o zverení mal. A. do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, pričom zároveň bolo rozhodnuté o tom, že matka bude oprávnenou poberateľkou rodinných prídavkov a daňového bonusu. Ak súd návrhu otca vyhovel ako sám uviedol, rozhodol tak, iba z dôvodu, že to navrhla samotná matka v záujme spravodlivého usporiadania pomerov. Súd prvej inštancie určil, že poberateľom daňového bonusu k mal. A. bude otec odo dňa právoplatnosti rozsudku, avšak ako sám uviedol, urobil tak z dôvodov výlučne účtovných. Takáto argumentácia súdu je však nepresvedčivá a zároveň pre ňu nie sú dostatočné podklady, keď zároveň netreba zabúdať, že súd pri určení výšky výživného na maloleté dieťa musí prihliadať aj na to, do akej miery sú potreby maloletého dieťaťa hradené z takýchto zdrojov.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie (v častiach už vyššie uvedených) podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP z dôvodu porušenia práva na spravodlivý proces a podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, z dôvodu nevykonania dôkazov potrebných pre zistenie skutočného stavu veci, napriek tejto povinnosti vyplývajúcej z vyššie citovaných ustanovení, zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Po vrátení veci súd prvej inštancie doplní dokazovanie v zmysle pokynov uvedených vyššie a po doplnení dokazovania vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie i náležite v súlade s § 220 CSP riadne odôvodní.

Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,

b) kto ho robí,

c) ktorej veci sa týka,

d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1 000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).